

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 305

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 iunie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
281.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/1999 privind repartizarea profitului Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	2	Decizia nr. 100 din 10 aprilie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74, art. 79 alin. (1) și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.....	4-5	
382.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/1999 privind repartizarea profitului Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	2	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
	★	507.	— Hotărâre pentru aprobarea Protocolului privind modalitățile de funcționare a Comisiei mixte româno-tunisiene de cooperare economică, științifică și tehnică, semnat la București la 12 septembrie 2000	6	
282.	— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/1994 privind asociațiile salariaților și membrilor conducerii societăților comerciale care se privatizează	3	Protocol privind modalitățile de funcționare a Comisiei mixte româno-tunisiene de cooperare economică, științifică și tehnică	6-7	
383.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/1994 privind asociațiile salariaților și membrilor conducerii societăților comerciale care se privatizează	3	508.	— Hotărâre privind accesul la învățământul obligatoriu din România al copiilor lucrătorilor migranți proveniți din statele membre ale Uniunii Europene	7-8
		528.	— Hotărâre privind prelungirea termenului de valabilitate a ofertei formulate de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului în vederea vânzării acțiunilor deținute la Societatea Comercială „Combinatul Siderurgic SIDEX” — S.A. Galați.....	8	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 91/1999 privind repartizarea profitului
Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului
Protocolului de Stat“**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91 din 15 iunie 1999 privind repartizarea profitului Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 17 iunie 1999.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 16 noiembrie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 10 mai 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 4 iunie 2001.
Nr. 281.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/1999
privind repartizarea profitului Regiei Autonome
„Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/1999 privind repartizarea profitului Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 iunie 2001.
Nr. 382.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 38/1997 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 77/1994 privind asociațiile salariaților și membrilor
conducerii societăților comerciale care se privatizează**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38 din 10 iulie 1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/1994 privind asociațiile salariaților și membrilor conducerii societăților comerciale care se privatizează, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 11 iulie 1997.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 15 februarie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 10 mai 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 5 iunie 2001.
Nr. 282.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind respingerea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/1997
pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/1994
privind asociațiile salariaților și membrilor conducerii
societăților comerciale care se privatizează**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/1994 privind asociațiile salariaților și membrilor conducerii societăților comerciale care se privatizează și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 iunie 2001.
Nr. 383.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 100

din 10 aprilie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74, art. 79 alin. (1) și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74, art. 79 alin. (1) și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Gheorghe Onița în Dosarul nr. 6.023/2000 al Tribunalului Bihor.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile, ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi și nici pe cele cuprinse în art. 21 referitoare la accesul liber la justiție. Se arată că, potrivit art. 128 din Constituție, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, iar în conformitate cu prevederile constituționale cuprinse în art. 125 alin. (3), „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”. Așa fiind, prevederea unei singure căi de atac prin dispozițiile legale criticate este conformă cu Legea fundamentală, care nu garantează părților exercitarea ambelor căi de atac (apel și recurs) prevăzute de Codul de procedură civilă. În final se consideră că textele de lege criticate nu conțin dispoziții cu caracter retroactiv, astfel încât nu contravin nici prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 noiembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 6.023/2000, **Tribunalul Bihor a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74, art. 79 alin. (1) și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Gheorghe Onița.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției consideră că prevederile legale criticate vin în contradicție cu dispozițiile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și în art. 21 din Legea fundamentală.

Tribunalul Bihor, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, apreciază că prevederile art. 74, art. 79 alin. (1) și art. 80 din Legea nr. 168/1999 nu contravin dispozițiilor constituționale amintite, „având în vedere

spiritul legii speciale privind soluționarea conflictelor de muncă, potrivit cărora cererile referitoare la soluționarea conflictului de drepturi se soluționează în regim de urgență”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că textele criticate nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece tratamentul egal în fața legii „se impune ca atare doar pentru cetățenii aflați în situații identice ca subiecți ai raporturilor de muncă, așa cum rezultă din actul normativ respectiv, iar pentru cetățenii aflați în situații diferite tratamentul aplicat nu poate fi decât diferit”.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Apreciind că prevederile art. 74, art. 79 alin. (1) și art. 80 din Legea nr. 168/1999 nu contravin dispozițiilor constituționale, arată că legiuitorul a prevăzut prin Legea nr. 168/1999 o procedură de judecată în regim de urgență, cu termene scurte de judecată și de comunicare a citației și o singură cale ordinară de atac, recursul.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 74, art. 79 alin. (1) și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 74: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se judecă în regim de urgență.*

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile.*

(3) *Părțile sunt legal citate, dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înaintea judecării.*”

— Art. 79 alin. (1): „*Hotărârile instanței de fond sunt definitive.*”

— Art. 80: „*Termenul de recurs este de 10 zile de la data comunicării hotărârii pronunțate de instanța de fond.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi din Legea nr. 168/1999 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și în art. 21, al cărui conținut este următorul:

— Art. 15 alin. (2): „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.*”;

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— Art. 21: „*(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*”

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”

Cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată Curtea observă că printr-o interpretare sistematică a prevederilor Legii nr. 168/1999 rezultă că legiuitorul a dorit ca soluționarea litigiilor de muncă să se realizeze cu celeritate. Pentru aceasta, în cazul conflictelor de drepturi legiuitorul a stabilit ca acțiunile referitoare la soluționarea acestor litigii să fie adresate instanței judecătorești competente în a cărei circumscripție își are sediul unitatea, iar în caz de admitere a recursului instanța de recurs să judece în fond cauza.

În aceste condiții Curtea constată că nu poate fi primită nici una dintre criticile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției de neconstituționalitate.

Astfel, în ceea ce privește „retroactivitatea” dispozițiilor legale criticate se poate reține că nu sunt încălcate prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece textele de lege criticate nu conțin o asemenea dispoziție cu caracter retroactiv. Totodată se poate constata că, potrivit art. 90 din Legea nr. 168/1999, această lege „intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2000”, dată ulterioară adoptării legii (12 noiembrie 1999) și publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 (din 29 noiembrie 1999).

Este, de asemenea, neîntemeiată și susținerea autorului excepției de neconstituționalitate, referitoare la contrarietatea textelor de lege criticate cu prevederile art. 21 din Constituție, deoarece art. 74, art. 79 alin. (1) și art. 80 din Legea nr. 168/1999 nu îngreunesc accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, permit soluționarea litigiilor de muncă de către instanțele judecătorești, prevăzând în acest scop două grade de jurisdicție (fond și recurs). Utilizarea unei singure căi de atac ordinare (recursul), cu termen procedural mai scurt în raport cu cel prevăzut de Codul de procedură civilă, precum și suprimarea căii de atac a apelului, măsuri prevăzute de dispozițiile legale criticate, au ca finalitate exclusivă asigurarea celerității soluționării unor ase-

menea litigii, iar nu încălcarea drepturilor fundamentale invocate. Aceste texte sunt în concordanță și cu dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”, precum și cu cele ale art. 128 din Constituție, în temeiul cărora „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Legea fundamentală a lăsat în competența autorității legiuitoare (care, potrivit art. 58, este Parlamentul) să stabilească „*competența*”, „*procedura*”, precum și „*căile de atac*”, în raport cu specificul domeniilor litigioase reglementate.

Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că „legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngreunată a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege. De aceea regula art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nici o categorie sau grup social”.

În fine, în ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție Curtea observă că dispozițiile art. 74, art. 79 alin. (1) și art. 80 din Legea nr. 168/1999 nu contravin principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, întrucât, așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu prin Decizia nr. 256/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 2 aprilie 1998, principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.

De altfel unele dintre dispozițiile Legii nr. 168/1999, ca de exemplu art. 79 alin. (1) și art. 80, au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 230 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000, și Decizia nr. 53 din 20 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 martie 2001, Curtea Constituțională a statuat că aceste texte sunt constituționale, respingând excepțiile de neconstituționalitate. Atât considerentele, cât și soluțiile din aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neexistând motive care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74, art. 79 alin. (1) și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Gheorghe Onița în Dosarul nr. 6.023/2000 al Tribunalului Bihor.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru aprobarea Protocolului privind modalitățile de funcționare a Comisiei mixte româno-tunisiene de cooperare economică, științifică și tehnică, semnat la București la 12 septembrie 2000**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 5 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul privind modalitățile de cooperare economică, științifică și tehnică, semnat la București la 12 septembrie 2000.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
Mihnea Motoc,
secretar de stat

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 31 mai 2001.
Nr. 507.

PROTocol**privind modalitățile de funcționare a Comisiei mixte româno-tunisiene de cooperare economică, științifică și tehnică**

Guvernul României și Guvernul Republicii Tunisiene, denumite în continuare *părți contractante*, referindu-se la art. 8 din Acordul de cooperare economică, științifică și tehnică, semnat la Tunis la 16 octombrie 1995, au elaborat prezentul protocol în scopul de a defini modalitățile de funcționare a Comisiei mixte româno-tunisiene de cooperare economică, științifică și tehnică, denumită în continuare *comisia mixtă*.

ARTICOLUL 1

Comisia mixtă are ca atribuții:

— examinarea problemelor privind situația cooperării economice, comerciale, științifice și tehnice dintre România și Republica Tunisiană;

— urmărirea aplicării acordurilor și programelor de cooperare economică, comercială, științifică și tehnică dintre cele două țări;

— identificarea măsurilor și elaborarea recomandărilor vizând intensificarea cooperării în domeniile sus-menționate, precum și prezentarea acestor recomandări spre examinare celor două părți contractante;

— încurajarea și sprijinirea organismelor, societăților și oamenilor de afaceri din cele două țări în scopul de a contribui la dezvoltarea și diversificarea relațiilor economice, comerciale, științifice și tehnice;

— urmărirea hotărârilor sale pe baza schimbului de informații între cele două sesiuni.

ARTICOLUL 2

Președinții fiecărei părți contractante în comisia mixtă sunt desemnați de guvernele respective. Comisia mixtă

este compusă din reprezentanți desemnați de cele două părți contractante.

ARTICOLUL 3

Comisia mixtă se reunește în sesiuni ordinare sau extraordinare. Sesiunile ordinare ale comisiei mixte se țin o dată pe an, alternativ în România și în Republica Tunisiană.

Cele două părți contractante convin data reuniunii comisiei mixte și ordinea de zi, pe cale diplomatică, înainte de desfășurarea sesiunii respective.

ARTICOLUL 4

În scopul îndeplinirii atribuțiilor sale și în funcție de necesități comisia mixtă poate conferi unor subcomisii sau grupe de lucru sarcina de a studia și de a dezbate toate problemele rezultând din domeniile care fac obiectul prezentului protocol.

ARTICOLUL 5

Rezultatele (hotărârile, recomandările, propunerile) sesiunii comisiei mixte fac obiectul unui proces-verbal semnat de

cei 2 președinți și redactat în două exemplare originale, în limbile română și franceză.

Hotărârile luate de comisia mixtă intră în vigoare de la data semnării procesului-verbal, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel.

Orice altă hotărâre convenită între cele două părți contractante pe cale diplomatică, în afara sesiunilor, va fi consemnată în procesul-verbal al sesiunii următoare a comisiei mixte.

ARTICOLUL 6

Cheltuielile privind desfășurarea lucrărilor sesiunilor comisiei mixte și a reuniunilor grupelor sale de lucru sunt în sarcina țării gazdă.

Partea care își trimite reprezentanții să participe la sesiunile comisiei mixte și la reuniunile organelor sale de lucru, permanente sau temporare, va lua în sarcina sa cheltuielile de călătorie și de sejur ale acestora.

ARTICOLUL 7

Prezentul protocol va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile contractante se vor informa

Pentru Guvernul României,
Mihai Berinde,

subsecretar de stat în Ministerul Industriei și Comerțului

reciproc despre îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a acestuia.

Prezentul protocol este încheiat pentru o perioadă de 5 (cinci) ani, și poate fi reînnoit prin tacită reconducțiune pentru noi perioade de 5 (cinci) ani, dacă nu este denunțat în scris de către una dintre cele două părți contractante cu cel puțin 6 (șase) luni înainte de expirarea duratei convenite.

ARTICOLUL 8

Acest protocol poate fi modificat cu acordul părților contractante. Modificările astfel convenite vor intra în vigoare conform dispozițiilor art. 7 alin. 1.

ARTICOLUL 9

Expirarea valabilității prezentului protocol nu va avea efecte asupra realizării operațiunilor comerciale și a proiectelor de cooperare convenite în cursul perioadei valabilității sale și care vor fi continuate până la completa lor realizare.

Semnat la București la 12 septembrie 2000, în două exemplare originale în limbile română și franceză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul Republicii Tunisiene,
Tahar Sioud,
secretar de stat în Ministerul Afacerilor Externe

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind accesul la învățământul obligatoriu din România al copiilor lucrătorilor migranți proveniți din statele membre ale Uniunii Europene

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) *Lucrătorul migrant* este cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene căruia i s-a acordat dreptul de ședere în România, care are domiciliul sau reședința în România și care desfășoară pe teritoriul statului român o activitate în baza unui contract individual de muncă sau într-o altă formă reglementată de legislația română.

(2) Prin *copil al lucrătorului migrant* se înțelege copilul în vârstă de până la 18 ani care se află în întreținerea lucrătorului migrant.

(3) Beneficiază de prevederile prezentei hotărâri minorul care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (2).

Art. 2. — Școlarizarea pe perioada învățământului general obligatoriu a persoanelor care îndeplinesc condițiile art. 1 alin. (2) și (3) este gratuită, în conformitate cu prevederile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) În vederea înscrierii în învățământul general obligatoriu din România copiii lucrătorilor migranți trebuie să urmeze și să promoveze un curs de inițiere în limba română, cu durata de un an școlar, organizat în unitățile din sistemul național de învățământ.

(2) Minorii care cunosc limba română vor susține un examen organizat de inspectoratul școlar județean sau al municipiului București.

(3) În urma promovării examenului sau cursului de inițiere în limba română minorii urmează să fie înscriși în învățământul general obligatoriu prin echivalarea studiilor, fără examen de diferență.

Art. 4. — (1) Ministerul Educației și Cercetării asigură formarea inițială și continuă a personalului didactic care va preda limba română, ca limbă oficială a statului român, pe perioada anului pregătitor.

(2) Ministerul Educației și Cercetării, în colaborare cu autoritățile similare din statele de origine ale lucrătorilor migranți, stabilește măsurile necesare pentru predarea limbii materne și a culturii țării de origine pe întreaga durată a învățământului obligatoriu.

(3) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul Educației și Cercetării stabilește prin ordin al ministrului normele metodologice privind școlarizarea copiilor lucrătorilor migranți și asigurarea personalului didactic calificat.

Art. 5. — Copiii lucrătorilor migranți pot urma și celelalte niveluri de învățământ prevăzute de legislația română, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 288/1993 privind școlarizarea în România a cetățenilor din alte țări, republicată.

Art. 6. — Fondurile necesare pentru școlarizarea pe durată învățământului obligatoriu a persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1 alin. (2) se suportă în

condițiile prevăzute de lege pentru finanțarea învățământului preuniversitar de stat.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri orice dispoziție contrară se abrogă.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu

Ministrul integrării europene,
Hildegard Carola Puwak

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministru de interne,
Ioan Rus

București, 31 mai 2001.
Nr. 508.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind prelungirea termenului de valabilitate a ofertei formulate de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului în vederea vânzării acțiunilor deținute la Societatea Comercială „Combinatul Siderurgic SIDEX” — S.A. Galați

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Termenul de valabilitate a ofertei formulate de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului în vederea vânzării pachetului de

acțiuni deținut la Societatea Comercială „Combinatul Siderurgic SIDEX” — S.A. Galați se prelungește din data de 9 iunie 2001 inclusiv până la data de 31 iulie 2001 inclusiv.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Muștescu

București, 7 iunie 2001.
Nr. 528.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro